

119**DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 7 lutego 2000 r.

w sprawie wprowadzenia tymczasowej dodatkowej opłaty celnej w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny saletry amonowej pochodzącej z Federacji Rosyjskiej.

Na podstawie art. 8 i art. 20 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 157, poz. 1027) postanawia się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się na okres 5 miesięcy tymczasową dodatkową opłatę celną na przywóz saletry amonowej oznaczonej dziewięciocyfrowym kodem PCN ex 3102 30 90 0, pochodzącej z Federacji Rosyjskiej, w wysokości określonej w załączniku do decyzji.

§ 2. Decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Postępowanie wszczęte zostało postanowieniem Ministra Gospodarki z dnia 14 września 1999 r. o wszczęciu postępowania ochronnego przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny saletry amonowej pochodzącej z Federacji Rosyjskiej (Monitor Polski Nr 30, poz. 460). Wnioskodawcą były Zakłady Azotowe „Puławy” S.A., występujące na rzecz przemysłu krajowego w rozumieniu art. 11 ust. 1 wyżej powołanej ustawy.

W toku badań prowadzonych w ramach postępowania ustalono:

Przywóz saletry amonowej na polski obszar celny w latach 1996–1999 kształtował się następująco:

Okres	Sprzedaż krajowa produkcji krajowej tys. ton	Import ogółem tys. ton	Import z Rosji tys. ton	Konsumpcja tys. ton (2)+(3)	% udział importu ogółem w konsumpcji (3):(5)%	% udział importu z Rosji w konsumpcji (4):(5)%
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1996 r.	1201,2	12,7	11,3	1213,9	1,05	0,93
1997 r.	1201,7	5,2	3,8	1206,9	0,43	0,31
1998 r.	1027,9	26,2	21	1054,1	2,49	2,00
I–III 1998 r.	192,9	3,0	1,5	195,9	1,54	0,77
I–III 1999 r.	292,3	121,9	119,3	414,2	29,42	28,80
I–X 1999 r.	906,6*	316,9	312,4	1223,5	25,9	25,53

* Sprzedaż krajowa produkcji krajowej w całym 1999 r. wyniosła 1 170,4 tys. ton.

W latach 1996 i 1997 import saletry amonowej był nieznaczny. W 1998 r. przywóz ten wzrósł ponad pięciokrotnie w stosunku do roku 1997. Ogromny wzrost wielkości importu nastąpił w pierwszym kwartale 1999 r., kiedy to import saletry był ok. czterdziestokrotnie większy niż w analogicznym okresie 1998 r. oraz prawie pięciokrotnie większy niż w całym 1998 r. Tendencja wzrostowa utrzymywała się przez następne miesiące 1999 r.

W okresie styczeń—październik 1999 r. import saletry amonowej pochodzącej z Federacji Rosyjskiej wyniósł 312,4 tys. ton i stanowił 99% importu saletry amonowej ogółem. Szacunkowo za cały rok 1999 import z Rosji wyniesie ok. 350–400 tys. ton. Przewiduje się zatem, iż import z tego kierunku stanowić będzie ok. 30% całej krajowej produkcji saletry amonowej w Polsce w 1999 r. (ok. 1350 tys. ton).

Równocześnie rósł udział saletry amonowej importowanej z Federacji Rosyjskiej w konsumpcji krajowej. W 1997 r. stanowił on 0,3%, w 1998 r. — 2%, a w okresie I–X 1999 r. stanowił ponad 25%.

Ceny importowanej rosyjskiej saletry amonowej były w latach 1998 i 1999 niższe o ponad 20% od cen sprzedaży saletry pochodzenia polskiego. Wystąpiło więc silne podcięcie cenowe, co uniemożliwiło polskiemu producentom nawozów azotowych konkurowanie z saletrą amonową pochodzącą z Federacji Rosyjskiej. Utrzymanie niskich cen przez importerów saletry rosyjskiej uniemożliwia krajowym producentom podwyższenie cen tego towaru, co powoduje spadek rentowności produkcji saletry amonowej w Polsce. W konsekwencji zagraża to powstaniem ujemnej rentowności.

Poważne zagrożenie związane z możliwością dalszego wzrostu importu z Federacji Rosyjskiej wynika również z faktu ciągłego spadku cen saletry amonowej oferowanej przez Rosję.

Dodatkowe zagrożenie dla krajowych producentów nawozów azotowych stanowią ogromne możliwości produkcyjne i eksportowe Rosji. W pierwszej połowie 1999 r. znacznie wzrosła produkcja nawozów azotowych w Federacji Rosyjskiej. Pomimo tak znacznego wzrostu produkcji nawozów zużycie nawozów na rynku wewnętrznym utrzymywało się na tym samym poziomie. Większość produkcji rosyjskiej saletry przeznaczana jest na eksport.

Kolejnym czynnikiem wpływającym na wzrost przywozu na polski obszar celny saletry amonowej pochodzącej z Federacji Rosyjskiej jest ograniczenie dostępu do rynku Unii Europejskiej. Wprowadzenie przez Komisję Europejską [Council Regulation (EC) Nr 663/98 z dnia 23 marca 1998 r.] ceł antydumpingowych na saletrę amonową pochodzącą z Federacji Rosyjskiej spowodowało w 1998 r. zmianę kierunków eksportu saletry przez Rosję.

W związku z pojawieniem się na rynku polskim nadmiernych ilości taniej saletry amonowej pochodzącej z Federacji Rosyjskiej pogorszyły się wskaźniki ekonomiczno-finansowe przemysłu krajowego.

Stopa zysku netto wnioskodawcy spadła o 4,65 punktów procentowych w roku 1998 w stosunku do roku 1996.

W roku 1999 produkcja saletry amonowej w Zakładach Azotowych „Kędzierzyn” S.A. była niższa o ok. 50% w stosunku do roku 1998.

Od 1998 r. nastąpił gwałtowny spadek stopy zysku w produkcji saletry amonowej w kraju. Producenci krajowi, w związku z koniecznością konkurowania z dużo tańszą saletrą z Federacji Rosyjskiej, zmuszeni zostali do obniżenia cen na rynku krajowym. W tym samym czasie wzrosły zapasy i związane z nimi koszty kredytowania. Wszystkie te czynniki spowodowały spadek opłacalności produkcji saletry amonowej w Polsce.

Sprzedaż krajowa produkcji krajowej była w 1999 r. wyższa o ok. 140 tys. ton w porównaniu z rokiem 1998. Jednakże wzrost ten jest poniekąd pozorny i wynika z przeniesienia kosztów finansowania zapasów z producentów saletry na uczestników krajowych sieci dystrybucyjnych. Oznacza to, że fabryczne punkty sprzedaży wykupiły znaczne ilości posiadanej w magazynach saletry i zostały w tym momencie właścicielami dużych zapasów tego towaru. Główni producenci krajowi (zwłaszcza wnioskodawca: Z. A. „Puławy” S.A.) transakcję tę odnotowali jako sprzedaż i uzyskali od dealerów środki finansowe niezbędne do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa. Towar ten nie trafił do użytkownika końcowego i stanowi zapas w sieci sprzedaży fabrycznej. Zapas znajdujący się u dealerów na koniec roku 1999 wynosił szacunkowo ok. 180 tys. ton. Wzrost sprzedaży saletry ogółem w kraju w roku 1999, pomniejszony o zapas znajdujący się w sieci dystrybucyjnej, wskazuje w praktyce na spadek sprzedaży krajowej produkcji krajowej saletry o 40 tys. ton w roku 1999 w stosunku do roku 1998.

Na koniec grudnia 1999 r. zapasy ogółem wszystkich krajowych producentów stanowiły blisko 25% konsumpcji krajowej.

Z uwagi na znaczne zapasy polskiej saletry w krajowych sieciach dystrybucji, jak i zapasy saletry pochodzącej z Federacji Rosyjskiej, znajdujące się u importerów, przewiduje się, iż w I półroczu roku 2000, tj. w najbliższym sezonie nawozowym, krajowi producenci odnotują znaczny spadek sprzedaży krajowej saletry amonowej.

Mając powyższe na uwadze oraz fakt znacznego przyspieszenia importu przedmiotowej saletry w trzecim kwartale 1999 r. i kontynuację tego trendu po wszczęciu postępowania ochronnego stwierdza się, że nieustanowienie środka w formie tymczasowej dodatkowej opłaty celnej spowoduje dla przemysłu krajowego szkodę trudną do naprawienia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

Załącznik do decyzji Ministra Gospodarki z dnia 7 lutego 2000 r. (poz. 119)

Kod PCN	Wyszczególnienie	Wysokość tymczasowej dodatkowej opłaty celnej
1	2	3
3102 3102 30 3102 30 90 0 ex 3102 30 90 0	Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe: — Azotan amonowy, nawet w roztworze wodnym: — — Pozostały Saletra amonowa	46 EURO/t